

РЕШЕНИЕ

№ 1706

гр. ****, 16.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ****, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Георгиева
Членове: Златина Ив. Кавърджикова
мл.с. Симона Р. Донева

при участието на секретаря Доника Здр. Христова
като разгледа докладваното от Деспина Г. Георгиева Въззивно гражданско дело № 20213100501472 по описа за 2021 година

Производството по делото е въззивно и е образувано по **въззивната жалба вх.№ 282495/08.04.2021г от Н**** **** А. и А**** П**** А.** срещу решението на ВРС-25с-в № 260986/18.03.2021г по гр.д.№ 21165/ 2019г, с което е уважен положителният установителен иск за собственост, като е прието за установено по отношение на въззивниците, че ОБЩИНА **** е собственик на **800кв.м.ид.ч. от ПИ с идентиф.№ 10135.2551.2162**, находящ се в гр.****, р-н „****“, целият с площ от 1562кв.м., с номер по предходен план 3261, предходен идентиф.№ 10135.2551.558 и 10135. 2551.2186, при граници на имота, поправени с решението на ВРС № 261273/ 9.04.2021, са, както следва: ПИ с идентиф.№№ 10135.2551.2187; 10135.2551.522; 10135.2552.2189; 10135.2551.2133, на осн.§7 ал.1 т.3 ЗМСМА; **ОСЪДЕНИ СА Н. Д. АНГ. ЕГН ******* от гр.**** ул.“**** и АНЧ. П. АНГ. ЕГН ****, с.а., да заплатят на Община **** сумата от **1231,74лв**, представляваща направените по делото разноски, на осн.чл.78 ал.1 ГПК.

Считат решението за незаконосъобразно и затова молят за неговата отмяна, като вместо това бъде постановено друго за отхвърлянето на иска.

Претендира се присъждане на разноски за заплатената държавна такса и за осъществена безплатна правна помощ по чл.38 от ЗАДв.

Срещу решението на ВРС в частта, с която е отхвърлен искът за разликата над 800кв.м. до общо претендираните 962кв.м.ид.ч. няма подадена въззивна жалба от ищцовата страна Община ****.

В о.с.з. процесуалният представител на въззивната страна адв.Ст.С. заявява, че

поддържа подадената жалба, вкл. и по отношение мотивите на постановеното от ВРС решение, касаещи отхвърлителната му част, като счита, че РС не е изложил защо приема иска за разликата над 800кв.м. до общо претендираните 962кв.м. за неоснователен и счита, че това било резултат само от чисто математическото изчисление.

В срока по чл.263 ал.1 ГПК не е постъпил писмен отговор от **ОБЩИНА ******.

В о.с.з. процесуалният представител на въззиваемата страна юриск.Св.**** изразява становище, че оспорва подадената жалба и че въззивниците имат правен интерес да ожалват решението само досежно уважената част за 800кв.м.ид.ч. доколкото са били предмет на отчуждителната процедура. Не обжалвали решението в отхвърлителната част, тъй като нямало основание за това. По отношение на 162кв.м.ид.ч. от имота, за които е отхвърлен искът, се доказало, че никога не са били предмет на отчуждаване.

Претендира присъждане на разноски за юриск.възнаграждение в полза на Община ****. Не възразява да бъде намален размерът, като минимумът е 100лв, при положение, че не била уважена цялата искова претенция на Общината.

В обстоятелствената част на **исковата молба на ОБЩИНА ******, предявена срещу Н. Д. АНГ. и АНЧ. П. АНГ., се излага, че е собственик на процесния имот **ПИ с идентиф.№ 10135.2551.588** с площ от 1463кв.м. по КККР, одобрена със Заповед на ИД на АГКК от 2008г.

Твърди се, че съгласно ПУП /подробен устройствен план/ и ПУР /план за улична регулация/ на кв.Ц., одобрени с Решение № 552-6/26 от 27.07.2012г на ОБС-**** 174кв.м. ид.ч. от процесния ПИ попадали в уличната регулация.

Процесният ПИ...588 съответствал на имот № 3261-А по КП от 1973г на м-ст „****—****“ с площ от 800кв.м., като последният е бил част от имот с пл.№ 3261.

С НА № 101/15.04.1971г **** подарил на внучките си Н.Д. **** и **** **** **** по 600 кв.м.ид.ч. от собственото си лозе в м-ст „****“, цялото с площ от 1600кв.м.

С Протокол за делба от 13.05.1980г на ВРС по гр.д.№ 988/1980г

- **** е получил в собственост дял I-ви - 800кв.м. лозе в м-ст **** в имот с пл.№ 3261 в к-с****_****;

- **** **** е получила в собственост дял II-ри - 600кв.м. лозе в м-ст“**** в имот с пл.№ 3261,

- **** и **** са получили дял III-ти 600кв.м. лозе в м-ст“****“ в имот с пл.№ 3261.

Със Заповед № 1452/30.06.1980г на Предс.на ИК на ОБНС—**** по чл.98 ЗТСУ, съгласно Оценителен протокол от 30.05.1980г, в полза на Държавата бил отчужден недвижим имот, находящ в м-ст **** с пл.№ 3261-А с площ от 800кв.м., собственост на ****, за предвидено по застроителния и регулационен план мероприятие „Допълнително отчуждаване за Експериментални блок - секции на ж.к.****.

Със Заповед № 2725/14.11.1980г, изд. на осн.чл.100 ЗТСУ от Предс.на ИК на ОБНС-**** бившият собственик на имота е бил обезщетен с двустайно жилище в ж.к.“****.

Бил е съставен обобщен Акт за държавна собственост /АДС/ № 149/08.06.1981г, по силата на който, на осн.чл.63 ЗТСУ, са актувани като държавна собственост дворно място цялото с площ от 6144,25кв.м., находящо се в гр.****, м-ст“****-“,****, в която площ е включен и имот с пл.№ 3261-А с площ от 800кв.м.

С Решение на Кмета на Община **** № 1907/10.06.1993г, на осн.чл.1 ал.2 и чл.5 ал.1 ЗВСВНОИ по ЗТСУ и др. устройствени закони, е отказано възстановяване на наследниците на **** с представител **** Дим.А. на недв.имот с пл.№ 3261-А в м-ст“****“ с площ от 800кв.м., отчужден за „Допълнително отчуждаване за Експериментални блок-секции на ж.к.****, тъй като мероприятиято било изпълнено и бившият собственик е бил обезщетен с жилище, което на желаел да върне на Държавата.

По повод подадено искане от Н.А. до Община **** вх.№ АУ077424ВН/6.08.2018г, за изпълнение на услуга 9042- обстоятелствена проверка за признаване на право на собственост за 863кв.м.ид.ч. от ПИ с идентиф. 10135.2551.588, целият с площ от 1463кв.м., е била иницирирана от ищцовата страна процедура по съставянето на АОС.

С КНА № 94 том I рег.№ 4551 дело № 363/18.10.2018г на -В. П****, рег.№ 205, Н.А. е призната за собственик на 863кв.м.ид.ч. от ПИ с идентиф. 10135.2551.588, целият с площ от 1463кв.м.

Със Заповед № ДИ-19-7703-83/12.06.2019г. на Обл.управител с адм.център ****, на осн.чл.78 ал.1 ЗДС, чл.10-8 ППЗДС, чл.58 ЗОС и чл.32 ал.13а, е наредено отписване от актовете книги за недв.имоти-частна държавна собственост на имот, представляващ държавно дворно място, съставляващо имот с пл.№ 3261-А с площ от 800кв.м. по плана на гр.**** м-ст“**** и ****“.

По силата на Заповед № 18-387/10.01.2019г на Н-ка на СГКК-**** било наредено изменение на КККР на гр.****, съгл.което ПИ с идентиф.№ 10135.2551.588 с площ от 1463кв.м. бил индивидуализиран като ПИ с идентиф.№ 10135.2551.2162 с площ от 1562кв.м.

По силата на АЧОС № 10230/18.08.2019г. като частна общинска собственост били актувани 962кв.м.ид.ч. от ПИ с идентиф.10135.2551.2162 с площ от 1562кв.м.

Твърди се, че Община **** е придобила собствеността върху процесните ид.ч. на осн.§ 7 ал.1 т.3 ЗМСМА /в сила от 17.09.1991г/, съгласно която разпоредба в собственост на общините преминават незастроените парцели и имоти в селищни територии, предназначени за жилищно строителство, обществени, благоустройствени и комунални мероприятия, придобити чрез отчуждително производство, с изключение на подлежащата на връщане на предишните собственици.

Счита, че е налице и хипотезата на § 42 от ПЗР на ЗИД на ЗОБС, съгласно която застроените и незастроени парцели и имоти – частна държавна собственост, отредени за жилищно строителство и за обществени и благоустройствени мероприятия на общините, съгласно предвижданията на действащите към датата на влизане на закона в сила, подробни

устройствени планове, преминават в собственост на общините.

В обобщение твърденията на ищцовата страна са за придобиване правото на собственост по силата на законовите разпоредби на §7 ал.1 т.3 ЗМСМА, на чл.2 ал.1 т.4 от ЗОС или на §42 ПЗР ЗИДЗОС .

Позовава се и на това, че е налице законова забрана за придобиване по давност на държавни или общински имоти.

С оглед изложеното отправя искане за постановяване на решение, с което да се признае за установено по отношение на ответниците **** Д.А. и **** П.А., че **Община **** е собственик на 962кв.м.ид.ч. от ПИ** с идентиф.№10135.2551.2162, находящ се в гр.**** р-н,,****, **целият с площ от 1562кв.м.**, с предходен идентиф.№ 10135.2551.558 **и с площ от 1463кв.м.**, и с номер по предходен КП –пл.№ 3261.

Отправя искане и за отмяна на издадения в полза на ответницата Н.А. КНА, на осн.чл.537 ал.2 ГПК.

В срока по чл.131 ГПК **ответниците **** Д.А. и **** П.А.** са депозирали писмен отговор /л.121-123-I/, в който изразяват становище за неоснователност на предявения иск.

1/ Оспорват наличието на идентичност на имота, предмет на отчуждителното производство и процесния.

Със Заповед №1452/30.06.1980г. по реда на действащия ЗТСУ е бил отчужден имот пл.3261а – собственост на **** ****

В оценителния протокол от 30.05.1980г е било посочено, че част от имота с площ от 138кв.м. попада в регулацията на населеното място, а останалата част от имота–от 662кв.м. е извън регулация. Имотът е бил отчужден за мероприятие- експериментални блок секции на жк****. По силата на тогава действащите закона собствеността е преминала върху Държавата.

Ищецът се позовава на придобиване собствеността по силата на чл.2 ал.1 т.2 ЗОС. Това само по себе си не е основание за придобиване правото на собственост, а следва да бъде посочен законът и/или нормата, по силата на която Общината придобива правото на собственост. Сочените в ИМ аргументи не могат а обосноват такъв извод.

а/ имот с площ от 962кв.м. не е бил отчуждаван и не бил придобит нито от Държавата, нито от Общината по реда на законово правоприемство. Не е налице и едно от условията на нормата на §7 ал.1 т.3 от ПЗР на ЗМСМА, а именно имотът да не е бил застроен. Тъкмо обратното, процесният имот е бил застроен.

б/ липсват доказателства имотът да е бил отреден за жилищно строителство, обществени, благоустройствени и комунални мероприятия към датата на влизане на закона в сила.

в/ трансформация не е настъпила и поради факта, че към датата на влизане в сила на разпоредбата не е било започнало, а още по-малко приключило, възстановяването на

собствеността на отчуждените имоти.

2/ Оспорват да е налице и следващото сочено от ищеца придобивно основание - §42 от ПЗР на ЗОС, тъй като същата се отнася за имоти-частна държавна собственост, които са били отредени за посочените мероприятия, но това не били имоти, придобити по реда на отчуждаването, за които има предвидена специална норма - тази на §7 ал.1 т.3 от ПЗР на ЗМСМА, която пък се отнасяла само за незастроени отчуждени имоти.

Не е било посочено и какво е отреждането за имота, за да се установи дали е изпълнено условието – отреждане по устройствен план на посочените мероприятия.

3/ Навеждат правоизключващото възражение, че са собственици на 863кв.м.ид.ч. от ПИ с идентиф.№ 10135.2551.558, целият с площ от 1463кв.м. а след изменението на ПИ по инициатива на Общината - с идентиф.№ 10135.2551.2162 с площ от 1562кв.м., на основание изтекла в тяхна полза придобивна давност.

Излагат, че са ползвали имота : за периода 1980г-1984г – отв.Н.А. – лично, а от 1984г – заедно с отв.А.А. след сключването на брака им.

Твърди се, че имотът никога не е бил владян от други лица, не били отнемани никакви части от него за мероприятия на Държавата или други физически или юридически лица. Същият бил ограден, обработван от тях и за него били изготвяни и одобрявани строителни книжа - за построяването на нова сграда в имот 3261.

През 1997г Община ****, преди провеждане на уличната регулация за територията, ги уведомила за прокарване на временен път през имота им за обслужването на имот 3261-Б, като била издадена Заповед за определяне на обезщетение за това.

Впоследствие, след влизане в сила на уличната регулация през 2013г, отново по повод преписка за прокарване на временен път, засягащ процесния имот, Община **** не била заявила никакви права, нито била оспорила, че процесният имот идентиф.№....558 е нейна собственост. Съобщението по искането за прокарване на временен път до съседен имот било адресирано до Н.А..

При изчисление срока за придобивната давност на имот –частна общинска собственост, срокът, който би дал основание да се придобие, следва да е изтекъл като крайна датата на 31.05.2006г, което означава, че началният момент от който правото на собственост е било придобито по оригинален начин би могъл да бъде най-късно 1.06.1996г. Към него момент е действала нормата на чл.86 от ЗС в ред. Й след изменението с ДВ бр.№ 33/1996г, съгласно която не могат да се придобиват по давност само имоти - публична общинска собственост. При положение, че за времето преди и след 1.06.1996г ответниците са упражнявали фактическата власт в продължение на 10 години непрекъснато с намерението да своят имота за себе си, затова към 1.06.2006г са придобили правото на собственост по силата на изтеклия в тяхна полза давностен срок. Позовава се на трайна съдебна практика в тази насока.

Ето защо Община **** не би могла да придобие собствеността върху 962кв.м.ид.ч. от

ПИ с идентиф.№ 10135.2551.2162, целият с площ от 1562кв.м., тъй като такъв имот не е бил предмет на отчуждително производство, нито е настъпила трансформация на собствеността на придобит от Държавата имот с площ от 800кв.м. в такъв в собственост на Община ****.

В условията на евентуалност, в случай, че се приеме, че Община **** е придобила собствеността върху имота на посоченото основание, то следва да е само в обема на притежаваните от **** 800кв.м.ид.ч., респективно площта, останала след влизането в сила на уличната регулация, след отнемането на част от имота за улица.

Така предявеният положителен установителен иск за собственост намира правното си основание в разпоредбата на чл.124 ал.1 ГПК

СЪДЪТ, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани с въззивната жалба и възраженията на страните, всички събрани по делото доказателства, приема от фактическа страна:

С КНА № 2/25.10.1967г /л.159-I/ **** е признат за собственик по давностно владение на 1,600дка ЛОЗЕ, находящо се в м-ст****, В.енско землище, при граници : наследници на И.Т.Г. от две страни, дере и Й.Р.И..

С НА № 101/15.04.1971 /л.22-I/ Д.Д.Р. дарява на своите внуци **** **** **** и **** ****, непълнолетни към него момент и представлявани от техния баща Д.К.Е, по 600кв.м.ид.ч. от лозето си в м-ст****, В.енско землище, цялото с площ от 1600кв.м, при граници : наследници на **** от две страни, дере и Й.Р.И..

От у-е за наследници /л.15-I/ се установява родствена връзка на настоящата отв.Н. Д. АНГ. /по мъж/ като пряк низходящ /дъщеря/ на Д.К.Е.

С протокол от с.з., проведено на 13.05.1980г по гр.д.№ 988/1980г на ВРС-ХПС-в /л.74-I/ съдът е одобрил постигната съдебна спогодба по делото за делба, по силата на която - **** **** е получил дял ПЪРВИ по заключението на влище с площ от 800кв.м. от лозето в м-ст****, представляващо пл.№ 3261, при граници : **** ****, наследници на ****, път и Й.Р.И. с тухлена стопанска постройка;

- **** **** е получила дял ВТОРИ с площ от 600кв.м. от имот пл.№ 3261, при граници ****, **** и ****, наследници на **** и ****;

- **** **** и **** са получили дял ТРЕТИ с площ от 600кв.м. от имот пл.№ 3261, при граници **** ****, наследници на ****, **** и дере, ведно със стопанска постройка – дървена барака.

Със Заповед № 1452/30.06.1980г на Предс. на ИК на ОНС-****, изд.на осн.чл.98 ЗТСУ /л.71-I/, в полза на Държавата е бил отчужден недвижим имот, находящ се в м-ст**** пл.№ 3261-а, собственост на ****, за предвидено по застроителния и регулационния план мероприятие „Допълнително отчуждаване за Експер. Блок секции на ж.к.“****.

Със Заповед № 2752/14.11.1980г на Предс. на ИК на ОНС-****, изд.на осн.чл.100 ЗТСУ /л.70-I/, на **** Денев Русчев е определено обезщетение за отчуждения имот –

жилище № 33 в жилищен блок № 28 в кв.“Възраждане“.

По повод горното отчуждаване в полза на Държавата е бил съставен АДС № **149/8.06.1981г** /л.32-І/, в което е посочено придобивното основание правото на собственост – чл.63 ЗТСУ, като е посочено, че е отчуждено дворно място с площ от **6144,25кв.м.**, находящо се в м-ст ****, включващо пл.№№ 3149, 3268, 3276, 3263, 3260, 3263, 3259, 3283, 3219, 3238, **3261 А**, 3284, 3155, 3254 А, 3258, 3268, намиращи се в гр.****, за експериментални блок секции ж.к.“Ст.Ив.Пеев“.

С Решение на Кмета на Община **** № 1907/**10.06.1993г** /л.33-І/ е **отказано** на наследници на **** възстановяването на правото на собственост върху недв.имот с пл.№ **3261-А** в м-ст“*****“ с площ от **800кв.м.**, отчужден за „допълнително отчуждаване за експериментални блок секции на ж.к.“***** на наследниците на ****, тъй като мероприятието е изпълнено и бившият собственик е обезщетен с жилище, което не желае да върне на Държавата.

С КНА № **94/18.10.2018** /л.20-І/ на н-с В. П****, рег.№ 205, Н. Д. АНГ. е призната за собственик **по давностно владение** на недвижим имот, находящ се в гр.**** – **863кв.м.ид.ч. от ПИ** с идентиф.10135.2551.**558** /с номер по предходен план 3261/, целият с площ **от 1463кв.м.**, при граници : ПИ с идентификатори 10135.2551.2134, 10135.2551.522, 10135.2552. 2189 и 10135.2551.2133. От съдържанието на същия е видно, че са били представените издадени от Община **** и Обл.управител удостоверения.

С Акт за частна общинска собственост /АЧОС/ № 10230/**28.08.2019г** /л.26-І/ е актуван като общински ПИ с идентиф. 10135.2551.2162 с площ от 962кв.м. ид.ч. от 1562кв.м. В същия е посочено правното основание - чл.2 ал.1 т.2 ЗОС и чл.58 ЗОС във връзка със Заповед № ДИ-19-7703-83/12.06.2019г на Обл.управител на В..област.

От съдържанието на коментираната в АЧОС Заповед на Обл.управител № ДИ-19-7703-83/12.06.2019г /л.40-І/ е видно, че административният орган е бил сезиран с искане от Ник.А. за отписването на 863кв.м.ид.ч. от имота с идентиф.№ ...558. По този повод е наредено отписването от актовете книги за недвижими имоти-частна държавна собственост на недв.имот, представляващ държавно дворно място, съставляващ имот пл.№ 3261-А с площ от 800кв.м. по плана на гр.****, м-ст „**** и *****“ /к-с ****/, при граници : **** ****, наследници на ****, път и Й.Р.И., описан в обобщен АДС № 149/08.06.1981г, издаден за дворно място, цялото с площ от 6144,25кв.м., находящо се в гр.**** м-ст“*****“–кв.“***** и индивидуализирано съгласно КК и КР на гр.****, р-н „****, одобрени със Заповед № РД-18-92/14.10.2008 на Изп.директор на АГКК, като 800кв.м.ид.ч. от ПИ с идентиф.№ 10135.2551.558, целият с площ от 1463кв.м., с начин на трайно ползване „За друг обществен обект, комплекс“, стар № 3261, при граници- съседни имоти с посочените идентиф.номера, като в мотивите на Заповедта са възпроизведени фактическите констатации, установени и в настоящото производство.

Коментираните в Заповедта на Обл.управител 2бр. извадки от КП от 1973 с отразени регулации от 1979г и 1987г са приложени по делото, чиито по-четливи копия са на л.л.92-І.

По делото е прието **заклучението на вещото лице** по допуснатата СТЕ и допълнението към него /л.177-199 и л.237-250-I/,

От всички графичните части на приложените към заключението планове от 1956 насам прави впечатление, че спорният имот е ситуиран като част от стар имот с пл.№ 12411 по **КП от 1956** /л.186-I/ с площ от 2585кв.м., записан в РЛ на името на ****, записан като собственик и на съседните имоти 12412 – на север и 12410 – на юг, като и на трите имота западната граница е дерето, с чието име е обозначена и местността - ****.

По **КП от 1973г** за местността /л.187-I/ е видно, че очертанието на границите на стария имот е същото, като вътре в него са нанесени изменения. Така процесният имот попада в имот **пл.№ 3261 с площ от 1502кв.м., в пл.№ 6262 с площ от 43кв.м. и в дере с площ от 17кв.м.** Северната и източната граница на спорния имот съвпадат със съответните на пл.№ 3261, а част от южната му граница навлиза в дере и в пл.№ 3262. Територията, в която попада имота е земеделска, с начин на ползване- лозе. Пл.№ 3261 е с граници : север пл.№3260 /след изменение 3260-В/ със собственик наследници на **** на изток-път, на юг-пл.№ 3262 със собственик **** и на запад - дере.

По КП от 1973г площта на имот пл.№ 3261 е с пло от 2190кв.м.

В **неодобрения РП на ж.к.“*****”** /предишно наименование кв.****/, изработен върху КП от 1973г /л.188-I/ е нанесено изменение на пл.№ 3261, с което е бил разделен на две – пл.№ 3261-Б и пл.№ 3261, за което изменение не се установява наличието на издадена Заповед.

Така спорният имот съответства на източната част от общия имот със същия номер пл.№ 3261, а западната част е обособена като пл.№ 3261-Б.

След оцифрения графичен план площта общо на двете части на целия имот пл.№ 3261 възлиза на 2185кв.м.

В **КП от 1999г** на „****, *****“ /л.189-I/ процесният имот не е бил отразен и същият е попадал в територията на ПИ 896 с неидентифициран собственик.

Със Заповед № РП-323/06.07.**2005г.** на Кмета на район „**** е изменен ПИ 401, от който са образувани ПИ 895 и ПИ 896.

П о **КК** на район „****, одобрена със Заповед №РД-18-92/14.10.**2008г** ПИ 10135.2551.**558** е с **площ от 1463кв.м.** и вписани собственици : Н.А. с НА № 101/1971г, **** с НА № 2/1967г и НА № 101/1971г.

Със Заповед №18-397/**10.01.2019г** на Н-к на СГКК-**** са изменени границите и площта на ПИ 10135.2551.558, като е обединен с ПИ 10135.2551.2186 с площ 100,3кв.м. под нов общ идентиф.№ **ПИ 10135.2551.2162** с площ от **1563кв.м.,** видно на комбинираната скица на л.190-I.

За територията, в която попада процесния имот, са одобрявани следните устройствени схеми и планове:

Общ градоустройствен план на гр.****, одобрен с Решение № ТСУ-7 на КТСУ при

МС от 1982г, по който територията, в която попада процесният имот е в ж.к.**** с предвиждания за жилищно строителство на 2-3 етажа;

Регулационен и застроителен план на ж.к.****, одобрен със Заповед № РД-02-14-121/02.04.1987г. на Председателя на КТСУ при МС. С него се променя начинът на трайно ползване на територията от земеделска в урбанизирана територия.

За процесния имот не е отреден квартал с предвиждане за застрояване. ПИ 3261 по КП от 1973г не попада в жилищен квартал и е извън трасето на предвидената улица за жилищния квартал, разположен на север от имота. Конкретното предвиждане за територията на имот ПИ 3261 се вижда от Застроителния план на кв. "****" /л.193-І/ Предвиждането на имота по ЗП е „самоподдържаща се зеленина“, „обществена зеленина“, „едноразмерна растителност“.

От извършена справка в Община **** в лице е установило, че за експерименталната блокова секция на кв. "****" е бил одобрен ПУП със Заповед № 175/25.07.1979г на Предс. на ИК на ОНС.

Съгласно СПНУЗТ на гр.****, одобрени със Заповед №РД-02-14-1734/21.09.1999г. на Министъра на МРРБ, територията, в която попада процесният имот е със застрояване – предимно жилищна- ЖП1 с малкоетажно строителство.

По ОУП на гр.****, одобрен със Заповед № РД-02-14-2200/03.09.2012г. на МРРБ и СПН, одобрени със Заповед №РД-02-14-2197/03.09.2012г. на МРРБ територията, в която процесният имот е жилищна територия, в ЖМ 1 е жилищна устройствена зона с ниско застрояване в природна среда.

ПУП-ПУР на ж.к. ****, одобрен с Решение № 552-6/20/ 27.07.2012г. на ОбС **** част от ПИ с площ от 228кв.м. попада под трасето на улица-тупик от осови точки с номера 2556, 2564 и 2565.

Към 05.11.1999г за територията, в която попада процесният имот, са действали устройствените зони на гр.**** и специфичните правила и нормативи за устройството и застрояване на гр.****, одобрени със Заповед № РД-02-14-1734/21.09.1999г., съгласно които имотът е в зона ЖП - предимно жилищна зона, подзона с означение ЖП1- малкоетажни предимно жилищни зони.

След анализ на наличните кадастрални планове, разписни листи регистри към тях и приложените документи за собственост вещото лице е направило следните изводи : дял І от съд.делба с площ от 800 кв.м. по описани съседи представлява източната част на ПИ 3261, който не е бил попълнен в КП от 1973г поради липса на графична част към СТЕ.

Описаният в КНА № 94/18.10.2018г ПИ представлява идеална част от ПИ 10135.2551.558, целият с площ от 1463кв.м., който по предходен план е идентичен с част от ПИ 3261.

Описаният в АДС № 149/08.06.1981г ПИ по площ и отчуждителна процедура съответства на дял І от съдебната делба.

Описаният в АЧОС № 10230/28.08.2018г ПИ е идеална част от ПИ 3261 по КП от 1973г и от ПИ 12411 по КП от 1956г.

Границите и площта на ПИ 10135.2551.2162 са образувани от обединението на ПИ 10135.2551.558 и ПИ 10135.2551.2186.

Делбата на имот 3261 по гр.д.№ 988/1980г. не е нанесена в КП от 1973г, като съгласно описаните граници **** * е получил източната част от имота.

След извършен **оглед на място** на процесния имот е установено, че е ограден от север, изток и юг с паянтови огради, изградени от бетонни колове, а от запад - с масивна ограда. На север от имота е временния път-тупик, обслужващ процесния имот и ПИ 10135.2551.2178. Ограденият ПИ е с площ от 1310кв.м., от които 1223кв.м. са в процесния имот и 87кв.м. са в ПИ 10135.2551.2189 /улица/ Общата площ на оградения имот и оградения път-тупик, попадащ в процесния имот, е 1474кв.м.

Съгласно действащия ПУП-ПУР на жкЦ. се предвижда отнемане на площ от 228кв.м. от южната страна на имота за улица-тупик, видно на прил.№ 11 /л.196-І/

От представено копие от **РЛ към КП от 1973г** /л.93-І/ е видно, че е записан **** * като собственик на 3261 и пак от същия е видно, че впоследствие има отбелязване за имот 3261-Б, за който като собственик е записан „ПРИКОМ-ЦЕ“ООД /л.93-І/

В първата инстанция са събрани и доказателства, необсъдени от РС, както следва:

С Протокол от 19/30.06.1997 на община ****, р-н “***** /л.124-І/ е прието, че по официални данни в жкЦ., където се намира имотът на молителя пл.№ 3261 Б, действа РП, одобрен със Заповед № РД-0214121/2.04.1987г-за комплексно жилищно строителство. В момента е в процедура по одобряване изменението на действащ план, който има за задача да осигури достъп чрез обособяване на път за преминаване с транспортни средства до всички имоти, като осигури самостоятелно строителство в парцелите. Затова е прието решение до влизане в сила изменението на РП, одобрен със Заповедта от 2.04.1987г, молителят да преминава по асфалтов път вляво от собствения си имот

Това впоследствие е отразено и в Заповед № 257/ 25.07.1997 /л.125-І/, издадена от Кмета на р-н “***** при община ****, на осн.чл.36 ал.1 и ал.2 ЗОССИ /Закон за опазване селскостоп. имущество/ и Протокол от 19/30.06.1997 по Заповед № 196/25.06.1997г, като е определено право на преминаване през земеделска земя и е допуснат временен път в полза на молителя „Приком-ЦЕ“ООД-*****, който да преминава по асфалтов път вляво от собствения си имот – пл.№ 3261-Б, както следва:

- през имот пл.№ 3260;
- през имот пл.№ 3261-А
- през имот пл.№ 3261.

Със заповедта са определи и паричните обезщетения, дължими за собствениците на посочените имоти

По повод искане за прокарване на временен път в полза на **** - собственик на друг

имот ПИ № 523, Община **** е излязла със становище от 4.06.2013 /л.126, 127, 128-I/, че са уважени възраженията на собствениците на двата потенциални обслужващи имота - Н. Д. АНГ. и на ****, тъй като на място било установено, че теренът по допуснатото трасе за временен път е много стръмен, като същото минава в непосредствена близост до сграда в ПИ 522 и затова следва да бъде променено трасето на временния път до ПИ ...523 през ПИ....520 и ПИ....522 по западната му граница.

Горното е онагледено на комбинирания скица на в.лице на л.196 и на л.197.

По делото са събрани **гласни доказателства** /л.165, 166-I/

Свид.**** посочва, че е собственик на съседния имот под № 2187, посочен на представената ѝ в с.з. скица, намираща се на л.13 от делото, в който живеят постоянно /от скицата е видно, че в имота има изградена масивна постройка/. Знае имота на ответниците, който е по-голям от нейното място, повече от декар. Спомня си, че много отдавна в имота имало „постройчица“ /очевидно се има предвид нанесената в КП от 1973г постройка като ПЖ/, но тя с времето се сринала. Знае, че **** и мъжът ѝ предприели действия да строят нещо, но след това нещо се случило. Подробно описва намиращите се в имота овощни дървета, които били разкошни и най-разнообразни. Знае, че имотът **** го имала като наследство от дядо ѝ, както и че не била чувала някой да е имал претенции към него от страна на роднини или Общината. Сега А.и посещавали имота, за да оберат плодовете и да го поддържат, за което дори били наели човек.

Свид.**** **** също познава ответниците отдавна и знае, че имали имот в жкЦ. около декар или по-малко, който била посещавала и добре познавала. Имотът бил ограден, имал си вратичка; която се заключвала. Бил поддържан; имало овощна градина със сливи, круши, ябълки. В имота нямало постройка, **** ѝ разказвала, че имало стара постройка, която съборили рушали, но циментовата площадка си стояла. Знае, че само те обработвали мястото и дори били наели и човек да го поддържа. Знае, че имота го имали от дядото на **** - дядо **** и баба **** и че никой не е имал претенции за него. На представената ѝ скица на л.13 свидетелката е заявила, че не може да се ориентира, но е сигурна, че имотът е пето-шесто място от главния път, който е отдолу, а иначе имало излаз към асфалтов второстепенен път, до който се стигало по тясна пътечка /последните обяснения съвпадат с онагледеното от вещото лице чрез снимковия материал към СТЕ при извършения оглед на място.

СЪДЪТ, въз основа на горната фактическа установеност, достига до следните **правни изводи**

При предявен установителен иск /било то положителен или отрицателен/, наличието на правен интерес е абсолютна процесуална предпоставка, за която съдът има задължението да следи служебно. Разликата между двата установителни иска е, че при уважаването на положителния иск /ПУИ/, силата на пресъдено нещо обхваща принадлежността на правото на собственост на ищеца, като същевременно отрича претендираното от ответника право, а при отрицателния установителен иск /ОУИ/ само се отрича претендираното от ответника

право /в т.см. Решение № 90/5.05.2011г по гр.д.№ 846/2010 на ВКС-II ГО/.

В настоящия спор и двете страни представят документи за собственост : ищцовата страна – АЧОС, а ответната – КНА, като и двата се ползват само с удостоверителен характер, без да създават права. В мотивите на ТР № 11/21.03.2013г на ВКС, ОСГТК е прието, че когато и двете страни в правния спор легитимират с нотариални актове правото си на собственост върху имота /било констативни или такива за правна сделка/, то разпределението на доказателствената тежест при оспорването ще се извърши по общото правило на чл.154 ал.1 ГПК като всяка страна следва да докаже своето право, т.е. фактическия състав на съответното удостовереното придобивно основание.

Така в случая в тежест на всяка от страните е да докажат фактите, от които черпят правата си. Предвид, че предявеният иск е положителен установителен, то на първо място следва да бъдат обсъдени тези на Община ****.

По правата на Община ****

Твърденията на ищцовата страна са, че имот 3261-А е бил отчужден в полза на Държавата за предвиденото мероприятие „Допълнително отчуждаване за Експериментални блок-секции на ж.к.****, че налице идентичност на отчуждения имот с процесния ПИ с идентиф. № 10135.2551.2162 с площ от 1562 кв.м.; че са налице предпоставките на §7 ал.1 т.3 от ПЗР на ЗМСМА и в евентуалност на §42 от ПЗР на ЗОС.

От събраните писмени доказателства се установява, че наследодателят на отв.Ник.А. – **** **** е придобил по давност имот – ЛЮЗЕ с площ от 1600кв.м. в м-стт“*****“, за което през 1967г се е снабдил с КНА , а през 1971г се е разпоредил с част от него, дарявайки на двете си внушки **** и **** по 600кв.м.ид.ч. По КП от 1973г имот пл.№ 3261 е бил с площ 2190кв.м.

Впоследствие, през 1980г е била извършена съдебна делба на имота чрез постигната съдебна спогодба между съделителите **** ****, Н. Д. АНГ. и **** и ****.

По КП от 1973г целият имот пл.№ 3261 е бил с площ от 2190кв.м.

След анализ на наличните кадастрални планове, разписни листи регистри към тях и приложените документи за собственост вещото лице в заключението си е направило извода, макар да липсва графична част към СТЕ по делбеното дело, може да се направи извод, че дял Първи с площ от 800 кв.м. по описани съседи представлява най-източната част на имота пл. № 3261. Средната част с площ от 600кв.м., представляваща дял Втори – на Н.А., и третата част с площ също от 600кв.м. – дял Трети е бил поставен на **** и ****, а не на **** ****, която, наред със сестра си Ник.А., е придобила другите 600кв.м.ид.ч. от имота на дядо си **** ****. От това следва да се мисли, че междувременно **** **** се е разпоредила със своя дял в полза на посочените лица, които като нейни частни правоприемници са станали съделители наред с първите двама съсобственици. Очевидно дяловете на **** **** и неговата внучка Ник.А. са останали обединени в един общ доколкото отговарят по площ /800+600=1400кв.м./ и граници на описаното в делбения протокол, както сочи и вещото лице, вероятно под обща сигнатура пл.№ 3261-А, за да бъдат разграничени от дял Трети,

обособен под отделен пл.№ 3261-Б на **** и **** – лица вероятно извън роднинския кръг на **** ****. В тази връзка следва да се посочи, че в КК и КР очевидно погрешно **** **** е била записана като съсобственик.

Така през м.06.1980г отчуждена е била само частта на **** **** в обема на неговите права от 800кв.м.ид.ч. от имот пл.№ 3261-А. Това е станало на основание действащия към него момент благоустройствен закон-ЗТСУ за мероприятие „Допълнително отчуждаване за Експериментални блок секции на ж.к.“****, за което е била издадена заповед по чл.98 ЗТСУ /отм./ и същият е бил обезщетен с жилище по силата на заповед по чл.100 ЗТСУ/отм./. Въз основа на горното и съгласно чл.6 ЗС в редакцията към 1980г, имотът е станал държавна собственост и затова за същия е бил съставен АДС № 149/8.06.1981г. От изложеното следва да се мисли, че частта на Н.А. с площ от 600кв.м.ид.ч. е останала незасегната от отчуждителното мероприятие.

В неодобрения РЗП от 2.04.1987г, изработен върху КП от 1973г, с който е бил изменен начинът на трайно ползване на територията от земеделска в урбанизирана, е нанесено изменение в имот пл.№ 3261 с площ от 2185кв.м., като е бил разделен на два имота с пл.№ 3261 и пл.№ 3261-Б; последният очевидно е с площ приблизително два пъти по-малка от тази на останалата част от пл.3261, т.е.ок.600-700кв.м.

За да направи този извод съдът съобразява, че проследявайки отразяването на имота в различните планове във времето неговата конфигурация е останала непроменена, т.е. външните граници на имот пл.№ 3261 не са били променяни значително и очертанията са се запазили; промяната е във вътрешната граница между двете части, обособени в имота, като и в западната граница на имот пл.№ 3261-Б , която е изместена към дерето. Така понастоящем процесният ПИ 10135.2551.558 е с площ от 1463кв.м., а след издадената Заповед от 10.01.2019г на Н-ка на СГКК-**** е обединен с ПИ 10135.2551.2186, като е образуваният нов имот е с идентиф.№ 10135.2551.2162 с площ от 1562кв.м

Към момента на настъпилите през 1990-1991 съществени изменения в политическото устройство на страната имотът е бил със заварен статут на държавен.

Съгласно чл.6 ЗС в редакцията, обн. в ДВ бр.31/1990 Държавна, съответно общинска собственост са вещите, обявени от Конституцията и законите за изключителна тяхна собственост, както и вещите, които държавата или общините придобият.

С §6 от ПЗР на ЗМСМА, обн.ДВ бр.77/17.09.1991г, в сила от 17.09.1991г, е изменен чл.6 от ЗС, както следва: „Държавна собственост е имуществото, обявено от Конституцията и законите за изключителна нейна собственост, както и имуществото, което тя придобива“. Изрично е изброено в точки 1 - 8 кое имущество е общинска собственост, като в т.8 е посочено „прехвърлено в собственост на общините съгласно преходните разпоредби на този закон.“ Така с разпоредбата на §7 от ПЗР на ЗМСМА /обн.ДВ бр.77/1991/ экс леге, т.е. по силата на закона преминават в собственост на общините лимитативно изброените в държавни имоти, сред които са тези по т.3 – „незастроени парцели и имоти в селищните територии, предназначени за жилищно строителство, обществени, благоустройствени и

комунални мероприятия, придобити чрез отчуждително производство, с изключение на подлежащите на връщане на предишните им собственици“.

Следователно, от 17.09.1991г по силата на закона спорната част от процесния имот е преминала от патримониума на Държавата в този на Община ****, като правоприемството може да бъде само в обема, в който Държавата е придобила правото на собственост, т.е. за **800кв.м.ид.ч.** от процесния имот, за който се установи, че понастоящем е с площ от 1562кв.м.

За разликата над 800кв.м.ид.ч. може да се мисли, че това е останалата част от бившия имот пл.№ 3261-А, включваща и дяла на Н.А., придобит на лично основание от нея чрез дарственото разпореждане от дядо ѝ и проведеното делбено производство, която част е останала извън отчуждителното производство. Към тази част следва да бъдат отнесени и останалите спорни 162кв.м.ид.ч. от общо претендираните от Община **** 962кв.м.ид.ч. от процесния имот, за които е бил съставен АЧОС.

Неоснователен е доводът на ответната страна, че отчуждаването на 800кв.м.от Д.**** било незаконосъобразно, тъй като по делото се установявало, че за процесния имот няма отреден квартал с предвиждане за застрояване; имот пл.№ 3261 по КП от 1973г не попадал в жилищен квартал и бил извън трасето на предвидената улица за жилищния квартал, разположен на север от имота. Дори това да е така, проведеното отчуждително производство е приключило с индивидуални административни актове, които са се стабилизирали след изтичане срока за обжалването им. Това се отнася и за реституционното производство и затова същото не подлежи на ревизия. Още повече, че е било образувано по инициатива на самата ответница Н.А. като наследник на ****, което е индичия за признанието на този факт, а и постановеният адм.акт има действие по отношение на нея.

На следващо място.

Едва с приетите изменения в нормите на **чл.6 от ЗС и чл.86**, обнародвани в ДВ бр.33/19.04.1996, **в сила от 1.06.1996/** е въведено разграничението в характера на държавната и общинската собственности, които могат да бъдат от публичен и от частен характер : „собствеността на Държавата и на общините е публична и частна“.

Със същото изменение, съгл.чл.7 ЗС, е указано, че режимът на обектите на държавната и на общинската собственост се определя с отделни закони. В тази връзка са приетите и влезли в сила от 1.06.1996г Закони за държавната собственост и за общинската собственост /ЗДС и ЗОС/ - ДВ бр.44/21.05.1996, в сила от 1.06.1996г.

В обобщение следва, че ищцовата страна се е легитимирила като собственик на процесния имот, считано от 17.09.1991, на осн. §7 ал.1 т.3 от ПЗР на ЗМСМА.

Що се отнася до позоваването в евентуалност на нормата на §42 от ПЗР на ЗОС. Съгласно нея „застроените и незастроените парцели и имоти-частна държавна собственост, отредени за жилищно строителство и за обществени и благоустройствени мероприятия на общините, съгласно предвижданията на действащите към датата на влизането в сила на този закон подробни градоустройствени планове, преминават в собственост на общините.

Нормата е обн. в ДВ бр.96 от 5.11.1999г. Затова същата не намира приложение в настоящия случай, тъй като приложното поле на разпоредбата обхваща имотите, които към момента на влизането ѝ в сила през м.11.1999г са със статут на частна държавна собственост. Настоящият случай не е такъв, тъй като се установи, че още от 1991г спорната част от процесния имот е преминал в патримониума на Общината, а от 1.06.1996г вече има характера и на частна общинска собственост според законового разграничение.

В допълнение на изложеното по-горе следва да се посочи и това, че след като самият ищец се позовава на придобиване правото на собственост по силата на нормата на §7 ЗМСМА от 17.09.1991г, когато е настъпило правоприемството по силата на закона, без съществено значение за спора е дали през 2019г имотът е бил отписан от актовете книги за държавните имоти-частна собственост, доколкото самите АДС имат само констативно действие и не създават права. Така Община **** като собственик е следвало сама да предприеме действия по съставянето на АОС още след 1991г, щом като черпи права от коментираната законова разпоредба. Аргумент в тази посока е и постановението от самата Община като компетентен орган отказ от 1993г по искането за реституиране на отчуждената от **** **** част от процесния имот.

По правата на ответниците

Относно твърдението на Ник.А., че е осъществявала фактическата власт върху процесния имот заедно за периода от 1980 до 1984 еднолично, а след 1984г – заедно със съпруга ѝ, съдът намира, че за периода от **1980г до 1993г** твърдението е неоснователно по сл.съображения :

Макар по делото да липсват данни кога е починал **** ****, очевидно докато е бил жив ответниците Н.А. и съпругът ѝ не твърдят да са отблъсквали владението от него като действителен собственик. Още повече, че ответницата, получила по дарение от дядо си **** **** частта от 600кв.м., към 1980г, когато са извършили делбата през м.май 1980г, е била 18-годишна, а през м.06.1980г частта от имота, собственост на дядо ѝ, вече е била отчуждена. По силата на проведеното отчуждително производство съобразно действащия към него момент устройствен закон-ЗТСУ и съгласно нормата на чл.6 ЗС, имотът е преминал в собственост на Държавата. Затова по отношение на същия е действала императивната забрана за придобиване чрез давностно владение – чл.86 ЗС в редакцията към него момент .

Така и към 1984г, когато Ник.А. е встъпила в брак с отв.А.А. спорният имот е бил с непроменен статут.

Същото фактическо и правно положение е било и към 1993г , когато е било проведено производството за реституиране на имота, по което с решение от 1993г е отказано на наследниците на **** **** възстановяване правото на собственост. Налага се изводът, че към него момент **** **** вече не е бил жив, както и че имотът е бил със статут на общинска собственост по изложените по-горе съображения.

По силата на **чл.86 ЗС** /в редакцията действала до 1.06.1996г/ съществува законова

забрана за придобиване по давност на държавна, респ. общинска собственост. Така за периода **от 1980г до 1.06.1996г** давност в полза на въззиваемите не би могла да тече.

За времето след постановения отказ за реституиране на имот от **1993 до 1.06.1996г**, дори да се приеме, че ответниците фактически са държали имота, то поради императивната забрана на нормата на чл.86 до изменението ѝ от 1.06.1996г не биха могли да своят за себе си, а биха могли да са само държатели за друг, в случая – Общината.

С приетите изменения в нормите на **чл.6 от ЗС и чл.86**, обнародвани в ДВ бр.33/19.04.1996, в сила от **1.06.1996г** е въведено разграничението на държавната и общинска собственост, които могат да бъдат от публичен и от частен характер /**чл.6 ЗС** „Собствеността на държавата и на общините е публична и частна“. Затова с изменението на **чл.86 ЗС** въведената забрана за придобиване по давност е ограничена само по отношение на имотите с публичен характер, т.е. **от обхвата на забраната са изключени** имотите, които са **частна собственост на Държавата и на общините**.

С последващо изменение - **§1 от ЗИД на ЗС /обн.ДВ бр.46/2006г, в сила от 1.06.2006г**, **давността** за придобиване на държавни и общински имоти **спира да тече** до 31 декември 2008г, който срок с няколко последващи изменения е продължен **до 31.12.2022г** /последно – с ДВ бр.7/2018, в сила от 31.12.2017г/. На посочената норма няма придадено обратно действие и затова същата не може да заличи изминалия период от време, а има само действие занапред. Това означава, че след отпадане на мораториума към вече изтеклия срок може да бъде присъединен неизтеклият остатък от него, без да е необхо**** да започва да тече нов. Последното е приложимо в хипотезата на прекъсване на давността.

От изложеното се налага извод, че за периода от 10 години – от 1.06.1996г до 1.06.2006г спорната част от процесния имот, имаща характера на частна общинска собственост, би могла да бъде обект на давностно владение като оригинално придобивно основание за придобиване правото на собственост.

За бъде владението на установилия го владелец явно, трайно, несъмнено, той следва да отблъсне владението на действителния собственик на имота, спрямо който го свои, т.е. от значение за спора е въпросът за принадлежността правото на собственост върху земята към момента на установяване на владението, съгл.чл.79 ЗС.

Както се изложи по-горе през периода **1996-2006г** статутът на спорната част от 800кв.м.ид.ч. от процесния имот е на частна общинска собственост. Така в тежест на ответниците е да установят, че са манифестирали намерението си за своене спрямо действителния собственик - Община ****.

По делото се установи, че РП от 1979 е бил изработен само за частта на експерименталните блокове на кв.“***** /сега жкЦ., отстоящи спрямо спорния имот доста по-на север /видно и от допълнителното заключение/. Имотът е попадал в изменението в РП от 1987г-част Втора, което не е било одобрено и съответно мероприятиято не е било реализирано. Затова и цялото процесно място, а не само спорната част от него, е останало незастроено.

След попълването на РЗП от 1987г с обособената част от стария имот под пл.№ 3261-Б останалата част от стария имот е запазила конфигурацията си до 2006г, което е индиция, че частта, собствена на Н.А., е останала обединена с тази на нейния дядо. Така имотът е бил ограден общо чрез поставянето на ограда, констатирано и от вещото лице – от трите страни /север, изток, юг/ била паянтова от бетонни колове, а от запад - с масивна ограда. В имота имало засадени овощни дървета и за него ви**** са полагани грижи, вкл. и чрез предприемане действия по снабдяване с разрешение за строеж, тъй като старата постройка /видно на КП от 1973/, се била разрушила - по думите на разпитаните свидетели. Никой друг не бил заявявал претенции за имота. При това не се събраха доказателства от страна на ищеца, които биха могли да опровергават или да внесат съмнение в изложеното от свидетелите на ответната страна.

Издадените от Общината актове за учредяване на временен път в полза на съседен имот от 1997г обективират признаването на факта, че ответниците са собственици на имота. Така в Заповед № 257/ 25.07.1997, изд. на осн.чл.36 ал.1 и ал.2 ЗОССИ /Закон за опазване селскостоп. имущество/ и Протокол от 19/30.06.1997 по Заповед № 196/25.06.1997г /л.124,125-І/, е определено право на преминаване през земеделска земя и е допуснат временен път в полза на молителя „Приком-ЦЕ“ООД-****, който да преминава по асфалтов път вляво от собствения си имот – пл.№ 3261-Б, както следва: през имот пл.№ 3260; през имот пл.№ 3261-А през имот пл.№ 3261. Със заповедта са определи и паричните обезщетения, дължими за собствениците на посочените имоти. Косвени данни за посоченото дружество „Приком-ЦЕ“ООД се съдържат в РЛ към КП от 1973г, в който е вписано като собственик на имот пл.3261-Б /л.93-І/

Въз основа на изложеното следва да се приеме, че през периода 1.06.1996г-1.06.2006г ответниците са осъществявали съвместно явно, спокойно, необезпокоявано, постоянно и трайно владение върху спорния имот и затова това се легитимират като собственици на същия на оригинално придобивно основание – давностно владение.

Макар след 2006г течението на давностния срок да е било спряно, за ответниците същият вече е бил изтекъл. Имайки съзнанието на собственици именно поради вече изтеклия в тяхна полза 10-годишен срок, същите са се завили пред Общината като такива, за което се съди от предприетите от тях действия, обективирани в актовете на Общината по повод учредяване правото на преминаване за втори временен път по искането на **** - собственик на имот ПИ № 523. В становището на Община **** от 4.06.2013 е посочено, че са уважени възраженията на собствениците на двата потенциални обслужващи имота - Н. Д. АНГ. и на ****, тъй теренът за временния път бил много стръмен и минавал в непосредствена близост до сграда в ПИ 522, затова било определено да преминава през други имоти - ПИ....520 и ПИ....522 по западната му граница.

Дори предприетите от Н.А. правни действия по снабдяването с документи за съставянето на КНА говорят, че Община ****, издавайки необхо****то у-е, е признала отв.страна за собственик на 863кв.м.ид.ч. от ПИ с идентиф.№.....558 с площ от 1463кв.м.ид.ч., касаещи само отчуждената от Д.**** част, доколкото остатъкът до 1463кв.м.,

равен на 600кв.м.ид.ч. очевидно съответства на притежавания от Н.А. на лично основание дял от имота.

Едва впоследствие самата Общината е съставила АЧОС от 2019г, който не е вписан в СлВп.

Предвид всичко изложено се налага крайният извод, че ответниците доказват успешно, че са осъществявали спокойно, явно, непрекъснато и постоянно фактическата власт върху спорната част с площ от 800кв.м.ид.ч. от процесния имот в продължение на 10 години от 1.06.1996 до 1.06.2006г с намерението да я своят за себе си и така са отнели владението от действителния собственик към него момент -Община ****.

Така наведеното от ответниците правоизключващо възражение като основателно предпоставя отричане правото на собственост на Община ****, която го е изгубила. Доколкото и двете страни разполагат с документи за собственост, това налага разрешаването на спора със сила на пресъдено нещо, като се постанови отхвърляне на предявения положителен установителен иск

На следващо място.

Срещу решението на ВРС в частта, с която е отхвърлен искът за разликата над 800кв.м.ид.ч. до общо претендираните 962кв.м.ид.ч., т.е. за 162кв.м.ид.ч., няма подадена въззивна жалба от ищцовата страна Община **** и решението е влязло в законна сила.

Следва да се повтори отново, че щом като Общината заявява права, произтичащи от оригинално придобивно основание - отнемане на имот от физическо лице в полза на Държавата за обществени нужди, тя може да заявява такива само в обема на отчуждените от лицето права, т.е. до 800кв.м.ид.ч..Затова за разликата над този обем до 962кв.м. не може за се легитимира като собственик на твърдяното придобивно основание.

Достигането до правни изводи, различни от тези на ВРС, налага отмяната на решението и вместо него постановяване на друго, с което предявеният иск да бъде отхвърлен.

По разноските

В полза на въззивната страна следва да бъдат присъдени такива в размер на 350лв – заплатени в първата инстанция разноски за вещо лице съобразно отправеното искане /л.253- I/. За въззивното производство следва да бъде присъдена сумата от 200лв- заплатена държавна такса или общо **550лв.**

За предоставената на ответниците правна помощ по реда на чл.38 ал.1 т.3 ЗАДв в полза на адв.С.С. следва да бъде определено възнаграждение съгласно Наредба № 1/2004 за минималния размер на адв.възнаграждения - чл.7 ал.2 т.4 - при интерес от 10 000лв до 100 000лв - 830лв + 3% за горницата над 10 000лв. С оглед цената на иска от 48 117лв, определена съгл.чл.69 ал.1 т.2 ГПК, размерът на възнаграждението възлиза на 1973,51лв за всяка инстанция или общо за двете – **3 947,02лв**, предвид, че Наредбата в р-л III урежда минималния размер на възнагражденията по граждански и административни дела за една

инстанция. За посочената сума ищцовата страна Община **** следва да бъде осъдена да я заплати, на осн.чл.38 ал.2 ЗАдв..

Воден от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решението на ВРС-25с-в № 260986/18.03.2021г по гр.д.№ 21165/2019г, с което е уважен положителният установителен иск за собственост, като е прието за установено по отношение на Н. Д. АНГ. и АНЧ. П. АНГ., че ОБЩИНА **** е собственик на **800кв.м.ид.ч. от ПИ с идентиф.№ 10135.2551.2162**, находящ се в гр.****, р-н „****, целият с площ от 1562кв.м., с номер по предходен план 3261, предходен идентиф.№ 10135.2551.558 и 10135. 2551.2186, при граници на имота, поправени с решението на ВРС № 261273/9.04.2021, са, както следва: ПИ с идентиф.№№ 10135.2551.2187; 10135.2551.522; 10135.2552.2189; 10135.2551.2133, на осн.§7 ал.1 т.3 ЗМСМА; **ОСЪДЕНИ СА** Н. Д. АНГ. ЕГН ***** от гр.**** ул.“**** и АНЧ. П. АНГ. ЕГН ****, с.а., да заплатят на Община **** сумата от **1231,74лв**, представляваща направените по делото разноски, на осн.чл.78 ал.1 ГПК, както и **Е ОТМЕНЕН КНА** № 94 том I рег.№ 4551 н.д.№ 363/18.10.2018г на н-с В. П****, рег.№205, вписан в СлВп под акт № 138 том LXXV дело № 1623/2018г, вх.рег.№ 29079/22.10.2018г, за **800кв.м.ид.ч. от ПИ с идентиф.№ 10135.2551.558**, целият с площ от **1463кв.м.**, при граници : ПИ с идентификатори 10135.2551.2134, 10135.2551.522, 10135.2552. 2189 и 10135.2551.2133, на осн.чл.537 ал.2 ГПК,

като вместо него ПОСТАНОВЯВА

ОТХВЪРЛЯ предявеният от ОБЩИНА ****, представлявана от Кмета й, положителен установителен иск за собственост, като се приеме за установено по отношение на ответниците Н. Д. АНГ. ЕГН ***** от гр.**** ул.“**** и АНЧ. П. АНГ. ЕГН **** от гр.**** ул.“****, че ОБЩИНА **** е собственик на **800кв.м.ид.ч. от ПИ с идентиф.№ 10135.2551.2162**, находящ се в гр.**** р-н,****, целият с площ от **1562кв.м.**, с номер по предходен план 3261, предх. идентиф.№ 10135.2551.558 и № 10135. 2551.2186, при граници на имота, поправени с решението на ВРС № 261273/9.04.2021, както следва: ПИ с идентиф. №№ 10135.2551.2187; 10135.2551.522; 10135.2552.2189; 10135.2551.2133, на осн.§7 ал.1 т.3 ЗМСМА.

Решението на ВРС в частта, с която е отхвърлен искът за разликата над 800кв.м.ид.ч. до общо претендираните 962кв.м.ид.ч., т.е. за разликата от 162кв.м.ид.ч., не е обжалвано и е влязло в законна сила.

ОСЪЖДА ОБЩИНА ****, представлявана от Кмета й Ив.П., да заплати на Н. Д. АНГ. ЕГН ***** и АНЧ. П. АНГ. ЕГН ****, двамата с адрес : гр.**** ул.“****, сумата от **550лв** /петстотин петдесет лева/, на осн.чл.78 ал.1 ГПК

ОСЪЖДА ОБЩИНА ****, представлявана от Кмета й Ив.П., да заплати на

адв.С.С. сумата от **3947,02лв** /три хиляди деветстотин четиридесет и седем лева и 2ст/, представляваща предоставена безплатна правна помощ по реда на чл.38 ал.1 т.3 ЗАдв, на осн.чл.38 ал.2 ЗАдв.

Решението може да се обжалва пред **ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД** едномесечен срок от получаване на съобщението от страните, на осн.чл.280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____